เพราะจะส่งผลกระทบต่อประชาชนเอง เช่น ขาดแคลนน้ำ น้ำแห้งแล้ง เกิดจากการตัดไม้ ทำให้ไม่มีแหล่งซับน้ำ แหล่งกักเก็บน้ำ การทำการเกษตรได้รับน้ำอย่างเพียงพอ ชาวบ้านได้หาของป่าตามฤดูกาล ซึ่งของป่าจะผลัดกันออกตลอดทั้งปี ชาวบ้าน ประชาชนในพื้นที่เก็บหาอาหารป่าได้ มีแหล่งอาหารที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ชาวบ้านได้หาของป่า เช่น เห็ดโคน หน่อไม้ ผักหวาน ฯลฯ ทำให้ชาวบ้านมีอาหารเพื่อดำรงชีวิตที่เพียงพอและสามารถสร้างรายได้ให้กับครอบครัวอีกด้วย สอดคล้องกับ **ดาบตำรวจอธิคม เรียมศรีสกุล**(๒๕๕๗) ได้วิจัยเรื่อง "รูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง" พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง ประชาชนและภาครัฐในพื้นที่มีการแบ่งพื้นที่การสงวนและพื้นที่การใช้ประโยชน์อย่างชัดเจนโดยการขอตั้งป่าสงวนพื้นที่กันชนเขตอุทยานและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าให้เป็นป่าชุมชนเพื่อป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่าแปลงใหญ่ในเขตอุทยานและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าและยังใช้หลักศาสนา ความเชื่อและภูมิปัญญาท้องถิ่นมาช่วยสงวน

ด้านการประเมินผล อภิปรายได้ว่า การมีส่วนร่วมกันทำแนวเขตป่าชุมชนของแต่ละชุมชน แต่ละหมู่บ้านจะเป็นตัวชี้วัดเป็นอย่างดีในการอนุรักษ์ป่าห้วยขาแข้งอย่างมีประสิทธิภาพ การปลูกป่าทำให้เกิดฝนตกต้องตามฤดูกาล การที่ประชาชนในพื้นที่มีอาหารเพื่อการดำรงชีวิต โดยภาครัฐเปิดโอกาสให้ประชาชนในการดูแลในการตรวจสอบการทำงานของภาครัฐ มีการประชุมร่วมกัน การเผยแพร่ทางการดำเนินงานสภาพของสัตว์ผ่านเวทีการประชุมร่วมกับชุมชนเพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ สำรวจแหล่งเรียนรู้ที่ได้จากการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ แนวทางการแก้ปัญหา หรือคำแนะนำเพื่อพัฒนาการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ **จักรพงษ์ พวงงามชื่นและคณะ(๒๕๕๕)** ได้วิจัยเรื่อง "รูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป่าชุมชน บ้านทาป่าเปา ตำบลทาปลาดุก อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน" ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมในการจัดการป่า โดยการสร้างทัศนคติใหม่ให้ต่อการพัฒนาการมีส่วนร่วมให้สูงขึ้นใน ๔ ด้าน คือ ๑) การตัดสินใจ ๒) การดำเนินงาน ๓) การใช้ประโยชน์จากป่า และ ๔) การประเมินผล พบว่า ชาวบ้านมีระดับการมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชน แสดงให้เห็นว่าชาวบ้านมีจิตสำนึกในการเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอทางเลือกและปรึกษาหารือ แนวทางการแก้ไขปัญหาชุมชนมีการกำหนดกฎระเบียบในการใช้ประโยชน์จากป่าเคร่งครัดมากจนเกินไป

5. ข้อเสนอแนะ

5.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

๑) ด้านการตัดสินใจ ควรจัดโครงการส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ระหว่างภาครัฐและเอกชน

๒) ด้านการปฏิบัติการ ควรมีแนวนโยบายการเปลี่ยนจากผู้บุกรุกเป็นผู้อนุรักษ์แทนเข้าถึงมีสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชนในชุมชนหรือท้องถิ่นนั้น